

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. ЛЕВСКИ, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Палмира Д. Атанасова

при участието на секретаря Янка Д. Иванова
като разгледа докладваното от Палмира Д. Атанасова Административно наказателно дело № 20224410200373 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

В Районен съд Левски е постъпила жалба от В. Х. Т. от гр.Б. срещу НП № 12821-3 от 10.11.2022 г. на Началника на РУ на МВР Левски.

Твърди се, че обжалваното НП е незаконосъобразно и е направено искане съда да го отмени.

Административно-наказващият орган – Началник РУ Левски – редовно призован – не се явява в съдебно заседание и не се представлява. В придружителното писмо, с което е изпратена жалбата в РС Левски, ведно с преписката е изразено становище, че жалбата е неоснователна и недоказана и е направено искане да бъде оставена без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 от ЗАНН, поради което, същата се явява допустима. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Видно от представения с преписката акт № 12821-3 за установяване на административно нарушение от 24.10.2022 г. против В. Х. Т., е че на 24.10.2022 г. около 14.30 часа в гр.Б. на *****, при полицейска проверка е установено, че Т. притежава газ-сигнален пистолет ***** калибър 9 мм и фабричен № 7-029967, като в 14-дневен срок не е уведомил Началника на РУ

на МВР по постоянен адрес. В акта е посочено, че Т. виновно е нарушил чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ и че е иззет като доказателство 1 бр. газ сигнален пистолет ***** калибър 9 мм и фабричен № 7-029967.

Посоченото лице като нарушител е подписал акта на 24.10.2022 г. и е посочил, че е намерил „горепосоченото до контейнера на 21.10.2022 г.“.

По делото е представено и обжалваното НП, от което се установява, че нарушението посочено в съставения акт за административно нарушение е квалифицирано като такова по чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ и на В. Х. Т. на основание чл. 178 ал.1 от ЗОБВВПИ е наложено наказание глоба в размер на 1500 лв. и е отнет газ-сигналния пистолет.

В съдебно заседание в качеството на свидетели са разпитани актосъставителя Б. Б. и свидетеля по акта Х. П., от показанията на които се установява, че действително на посочената в акта дата е извършена полицейска проверка в дома на В. Т., при която проверка в дома му е намерен газ-сигнален пистолет, който не е регистриран и за него не е уведомен началникът, за което е съставен акта. От показанията на свидетелите се установява, че в акта, във възраженията и обясненията, Т. е написал, че го е намерил пред блока преди 2-3 дена, в петък, до контейнера за смет.

В качеството на свидетел по делото е разпитан и Е.И. – доведен в съдебно заседание от жалбоподателя, от показанията на който се установява, че познава Т., тъй като живеят в един блок, че тъй като работи в П. като се прибрал от П. видял Т. да разкарва кучето пред блока и спрели да говорят, след което Т. отишъл до контейнера да си прибере кучето и до контейнера на земята имало „пищовче“, което Т. прибрал и казал, че ще го носи в полицията. Свидетеля уточнява, че случая, за който говори е станал октомври месец, петък вечерта около 9.30 часа, че след това не се е срещал с Т. и не знае дали го е носил в полицията и какво се е случило с пистолета.

Предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че по делото по един несъмнен и категоричен начин се установява, че на 24.10.2022 г. в гр.Б. на адреса на жалбоподателя В. Х. Т. е извършена полицейска проверка, при която е установено, че в домът на Т. се намира газ-сигнален пистолет ***** , калибър 9 мм., с посочен фабричен номер, както в АУАН, така и в НП. От събраните по делото гласни доказателства се установява, че към момента на проверката Т. е заявил, че е намерил пистолета преди 2-3 дни до контейнера, което и е изписал като обяснение/възражение в

съставения му АУАН. Твърдението на Т., че е намерил пистолета до контейнера кратко време преди проверката се установява от показанията на разпитания и посочен по-горе свидетел Е.И., който му е съсед, без родство с жалбоподателя и незаинтересован по какъвто и да било начин от изхода на делото.

Разпоредбата на чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ вменява като задължение на лицата придобили предупредително и сигнално оръжие и/или пневматично оръжие с кинетична енергия над 24 джаула да уведомят писмено или по електронен път началника на РУ на МВР по адреса на управление на юридическото лице или по постоянния адрес на физическото лице в 14-дневен срок след придобиването, т.е. за да се счете деянието по чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ за съставомерно, следва от датата на придобиването до датата на намиране на пистолета и изземването му от контролните органи да е изминал предвидения в него 14-дневен срок за изпълнение на задължението за уведомяване.

На следващо място, съдът приема, че съставът на чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ, който е посочен от административно наказващия орган като нарушен предвижда „придобиване“ на оръжието. Тълкувайки систематически нормата на чл. 54 ал.1 от Закона с оглед мястото ѝ в глава четвърта, наименована „Придобиване, съхранение, носене и употреба на взривни вещества, на оръжия, на боеприпаси и на пиротехнически изделия“ и с оглед на разписаните в същата глава начини за придобиване на оръжие, съдът приема, че под „придобиване“ следва да се разбира единствено законово предвиден начин на придобиване чрез разпоредителна сделка, респективно чрез наследяване. Така например разпоредбата на чл. 50 ал. 3 от ЗОБВВПИ, която се намира в същата глава, предвижда, че лицата могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване. Намирането на оръжие, на каквото основание според доказателствата Т. се е сдобил с процесното оръжие, не е сред предвидените в закона начини, обуславящи възникване на задължение за лицето, намерило оръжието, да подаде заявление по съответния ред. Разпоредбата на чл. 59 ал. 3 от ЗОБВВПИ предвижда, че който намери взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, е длъжен незабавно да уведоми органите на МВР, без да нарушава месторазположението, а разпоредбата на

чл. 183 ал.2 от Закона предвижда налагането на административно наказание за всеки, който намери взривни вещества, оръжие, боеприпаси или пиротехнически изделия и не уведоми незабавно за това органите на МВР и/или наруши местоположението им. Видно от данните по настоящото дело е, че още към момента на намиране на газовия пистолет от полицейските органи в дома на Т. и към момента на съставяне на АУАН същите са уведомени от Т., че е „намерил“ газовия пистолет, но въпреки това нарушението е квалифицирано като такова по чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ, а не по чл. 59 ал. 3.

Предвид изложеното, съдът приема, че деянието, за което е наказан Т. се явява несъставомерно по чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ, като в този случай би бил налице друг състав на предидено в закона нарушение, за чието нарушаване обаче не е ангажирана отговорността на Т..

Видно от обжалваното НП е, че в същото е допуснато и друго съществено нарушение. Разпоредбата на чл. 178 ал.1 от ЗОБВВПИ – на основание на която е наложено административно наказание на Т. предвижда, че „който не спази срока по чл. 54 ал.1, се наказва с глоба в размер на 500 лв. и/или имуществена санкция в размер на 1500 лв.“. Буди недоумение, поради какви обстоятелства административно наказващия орган е наложил наказание „глоба в размер на 1500 лв.“. В случай, че същия е имал намерение да наложи глоба, то както бе посочено по-горе текста на чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ не предвижда глоба в посочения в НП размер 1500 лв. Предвиденото в текста наказание от 1500 лв. касае имуществена санкция, каквото обаче не може да бъде налагано на физически лица, тъй като на физическите лица може да бъде налагано само наказание глоба, а имуществена санкция може да се наложи на юридическите лица и едноличните търговци.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваното НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на делото следва да бъде осъдена ОД на МВР Плевен да заплати на жалбоподателя направените деловодни разноски, а именно сумата от 400 лв., заплатена като възнаграждение на 1 адвокат – съгласно представения договор за правна защита и съдействие /л. 25 от делото/. Договорената и заплатена сума като адвокатско възнаграждение е съобразена с Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения и същата е в минимален размер.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 12821-3 от 10.11.2022 г., издадено от Началника на РУ Левски, с което на В. Х. Т., с ЕГН *****, с адрес: гр.Б., *****, е наложено административно наказание на основание чл. 178 ал.1 от ЗОБВВПИ глоба в размер на 1500 лв. за нарушение по чл. 54 ал.1 от ЗОБВВПИ, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение № 12821-3 от 24.10.2022 г..

ОСЪЖДА ОД на МВР Плевен да заплати на В. Х. Т. – със сочена по-горе самоличност, направените деловодни разноси в настоящото производство в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ПЛЕВЕНСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Левски: _____